



Arrest

nr. 341 166 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Albureij in Gaza. U woonde daar met uw ouders, uw zes broers en uw zus. U behaalde een Bachelor in boekhoudkunde aan de universiteit van AlAqsa. U lijdt aan epilepsie en had een ongeval waardoor u niet kon werken. U verliet Gaza omwille van de oorlog en de instabiliteit.

Op 10 maart 2022 reisde u naar Turkije waar u een jaar en enkele maanden verbleef. U kwam aan in Griekenland op 30 augustus 2023 en diende een verzoek om internationale bescherming in. U verbleef ongeveer 40 dagen in een opvangcentrum in Kos en kreeg toen de vluchtelingenstatus toegekend. Daarna bleef u ongeveer drie maanden in Athene. In januari 2024 kreeg u uw Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort.

U had moeite om een slaapplek te vinden in Griekenland nadat u het centrum had verlaten. U verbleef ongeveer 15 dagen in een jeugdherberg die u betaalde met geld dat u kreeg van uw broer. Nadien kon uw

broer geen geld meer opsturen door de oorlog in Gaza en sliep u onder een brug en in parken. U werd 's nachts lastig gevallen en geschopt omdat mensen geld wilden van u. U ging niet naar de politie om dit aan te geven. U ging langs bij hulporganisaties maar ze konden u niet helpen. U werkte gedurende vijf dagen in de bouw maar werd niet voldoende betaald. U had nood aan medische hulp maar werd bij het ziekenhuis weggestuurd omdat u geen tolk meegebracht had. U had geen geld om medicatie te kopen bij de apotheek. Toen u een epilepsieaanval kreeg gaf een andere Palestijn u geld om een ticket naar België te kopen.

U besliste om Griekenland te verlaten en reisde in januari 2024 naar Duitsland. U diende er een verzoek om internationale bescherming in maar kreeg een negatieve beslissing. Daarna reisde u naar België. U kwam hier aan op 8 augustus 2024 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Palestijnse paspoort, uw UNRWA kaart, uw Griekse verblijfstitel (ADET), asielzoekerskaart en paspoort, uw medische documenten, documenten over het toekennen van uw verblijfskaart, WhatsApp berichten met uw Griekse advocaat en naar hulporganisaties, informatie over voedselhulp in Griekenland en de beslissing van de Duitse asielinstantie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde dat u lijdt aan epilepsie en dat u dit met medicatie onder controle kan houden (CGVS, p. 10). U legde documenten neer om uw medische toestand te staven. Uit deze verklaringen en documenten blijkt niet dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van uw procedure. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud niet aan dat u omwille van gezondheidsproblemen niet in staat was eraan deel te nemen (CGVS, p. 1-12), noch maakte u of uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde ervan. Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw verklaringen (CGVS, p. 7), uw Griekse documenten, de Eurodac hit (09.08.2024), het Eurodac Marked Record (12.08.2024) en het antwoord van de Griekse Dublincel (17.03.2025), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist of weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat u drie maanden na het ontvangen van uw status besliste om Griekenland te verlaten. Volgens uw verklaringen kreeg u uw ADET en uw reispaspoort op hetzelfde moment, namelijk rond 15 of 16 januari 2025 (CGVS, p. 7). Diezelfde maand nog verliet u Griekenland en reisde u via Italië door naar Duitsland (CGVS, p. 7). Uit de door u voorgelegde documenten van de Duitse asielinstanties blijkt dat u op 21 januari 2024 het grondgebied binnenkwam en er op 9 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland, afgezien van de 15 dagen dat u in een jeugdhuis sliep, geen onderdak vond en dat u onder een brug en op straat sliep. U zegt naar hulporganisaties te zijn gegaan, maar zij konden u niet aan onderdak helpen (CGVS, p. 8). U legde in dit verband geen documenten neer om dat aan te tonen. Verder blijkt nergens uit uw verklaringen dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde. De berichten die u neerlegt, waarin u contact heeft met een Griekse advocaat zijn van oktober 2023. Hieruit blijkt dat u een afspraak had om een attest van dakloosheid te krijgen zodat u uw verblijfskaart kon opvragen. Hiermee toont u aan dat u er in slaagde om advies te krijgen van een advocaat om uw documenten in orde te brengen. Verder legt u WhatsApp-berichten neer waarin u vraagt om u te helpen met onderdak en werk. U schrijft in deze berichten dat u gsm-nummers kreeg van een kantoor maar dat ze u niet antwoordden. Dit verklaarde u ook tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 8). Dat deze organisaties niet meteen antwoordden op een Whatsapp-bericht, bewijst niet dat u niet geholpen zou kunnen worden. U toont verder niet aan dat u deze organisaties telefonisch contacteerde of er langs ging en met welke stappen ze u al dan niet konden helpen.

Waar u aanhaalde moeite te hebben gehad met het vinden van werk wordt opgemerkt dat u ook hier geen bewijs van neerlegde. U stelde dat u vijf dagen kon werken in de bouw en daarna geen werk meer vond. U vroeg aan andere Arabieren om werk en onderdak maar u had geen geld om hen te betalen (CGVS, p. 8). U ging langs bij restaurants en winkels maar vond geen werk (CGVS, p. 9). U ondernam geen verdere stappen om werk te vinden. Hoewel de omstandigheden niet ideaal waren, blijkt uit deze verklaringen dat u er tijdens uw korte verblijf in Griekenland wel in slaagde om tijdelijk te werken. U legt ook documenten neer waaruit blijkt dat u informatie had over hulporganisaties die u konden helpen aan voedsel en wasmogelijkheden. Er kan aldus niet worden aangenomen dat u in Griekenland de toegang tot tewerkstelling of huisvesting ontzegd werd of dat uw rechten in dit opzicht niet gerespecteerd werden.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun

kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. U verklaarde dat u niet weet of u een AFM nummer heeft, maar toen u met de trein reisde en een boete kreeg u wel werd ingelicht over uw AFM nummer (CGVS, p. 7). Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSABIPReportEN.pdf>. U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was/is om de nodige stappen te nemen om uw AFM te verkrijgen. U beschikt bovendien nog over uw ADET, geldig tot 11 oktober 2026 en uw reispaspoort, geldig tot 13 december 2028.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw epilepsie, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03RSABIP.pdf>). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. U verklaart hieromtrent louter dat u geen AMKA had. (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe het komt dat u geen AMKA had antwoordt u naast de kwestie door te beginnen over andere documenten die u wel had (CGVS, p. 8).

De informatie toont voorts ook aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR2023-Update.pdf>; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: <https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISHBROCHURE.pdf>).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Waar u verklaarde dat u naar het ziekenhuis ging maar er niet geholpen werd omdat u de taal niet kent en geen tolk kon betalen, wordt opgemerkt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht (CGVS, p. 9). Uit de medische documenten die u neerlegde blijkt namelijk dat u in Griekenland wel in een ziekenhuis, op een psychiatrische afdeling, verbleven heeft. U verklaarde verder dat u de medicatie bij de apotheek niet kon betalen (CGVS, p. 8-9). Hierbij wordt opgemerkt dat u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Voorts slaagde u erin om verder te reizen omdat mensen uw ticket betaalden (CGVS, p. 11). Dat toont aan dat u wel keuzemogelijkheden had en dat u kon rekenen op steun van anderen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten waarbij u geschopt werd toen u sliep onder de brug (CGVS, p. 10), moet worden opgemerkt dat deze situatie, hoewel verwerpelijk, niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 10), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Ook de overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde uw Palestijnse paspoort en uw UNRWA kaart neer. Deze documenten kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst aantonen, die hier niet betwist worden. Daarnaast legde u de negatieve beslissing van de Duitse asielinstantie neer. Ook dit document heeft geen invloed op bovenstaande argumentatie.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een e-mail d.d. 27/08/2025 en een psychologisch rapport d.d. 25/08/2025 (bijlage 2).

2.2. Op 12 januari 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ), foto's van medicatie, een bevestiging door haar psycholoog dat de bevindingen in het psychologisch rapport d.d. 25/08/2025 nog steeds actueel zijn, een psychologisch attest d.d. 08/01/2026, een e-mail van haar psycholoog d.d. 30/09/2025 en haar medisch dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 16).

2.3. Op 14 januari 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 14).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische

vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde dat u lijdt aan epilepsie en dat u dit met medicatie onder controle kan houden (CGVS, p. 10). U legde documenten neer om uw medische toestand te staven. Uit deze verklaringen en documenten blijkt niet dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van uw procedure. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud niet aan dat u omwille van gezondheidsproblemen niet in staat was eraan deel te nemen (CGVS, p. 1-12), noch maakte u of uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde ervan. Evenmin kwamen er in dat verband enige opmerkingen na de toezending van de notities van uw persoonlijk onderhoud.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij voert aan dat het persoonlijk onderhoud moeizaam verliep en benadrukt dat zij kampt met psychische problemen ter staving waarvan zij een psychologisch rapport d.d. 25/08/2025 bijbrengt (bijlage 2 van het verzoekschrift). Zij stelt dat zij dit rapport via haar advocaat reeds overmaakte aan het Commissariaat-generaal, doch dat er geen rekening mee werd gehouden. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij desbetreffende e-mail d.d. 27/08/2025 (bijlage 2 van het verzoekschrift). Wat betreft het gegeven dat de commissaris-generaal dit rapport nergens vermeldt in de bestreden beslissing, duidt de Raad op de dienstige bemerking van verwerende partij in haar nota met opmerkingen (zie rechtsplegingsdossier, stuk 7) dat zij niet in kennis gesteld was van dit psychologisch rapport alvorens de beslissing te nemen, nu de bestreden beslissing dateert van 27 augustus 2025 en de advocaat van verzoekende partij het psychologisch rapport op diezelfde dag – blijkens de neergelegde e-mail om 18u53 – aan het Commissariaat-generaal overmaakte. Verzoekende partij kan de commissaris-generaal dan ook bezwaarlijk verwijten dit rapport niet in zijn beoordeling te hebben betrokken. Verder stelt de Raad vast dat dit rapport niet van aard is een ander licht te werpen op de vaststelling dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden aanwezig zijn. Uit het rapport kan op generlei wijze worden afgeleid dat verzoekende partij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. In het rapport worden verschillende psychische symptomen/aandoeningen vermeld, doch blijkt uit het rapport niet in welke mate deze vaststellingen gebaseerd zijn op de eigen verklaringen van verzoekende partij dan wel op diepgaand onderzoek. Evenmin wordt in het rapport *in concreto* en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond waar, op welke wijze of in welke mate de vermelde gezondheidsproblemen van verzoekende partij een deelname aan het persoonlijk onderhoud zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt. Ook in het verzoekschrift wordt hieromtrent niet de minste concrete duiding verstrekt. Verzoekende partij blijft geheel in gebreke *in concreto* aan te tonen waar of op welke wijze haar gezondheidsproblemen van invloed zouden zijn geweest op haar verklaringen, laat staan dat zij zou aantonen waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek en de inhoud van de bestreden beslissing. Uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoekende partij wel degelijk in staat was om haar situatie in Griekenland op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, dat zij het gesprek kon volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Volgens het verzoekschrift zou het persoonlijk onderhoud op moeizame wijze verlopen zijn, doch wordt niet geduid wat er hiermee concreet bedoeld wordt en welke gevolgen dit met zich zou hebben meegebracht. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan zulks althans niet blijken. Uit niets blijkt dat verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Uit de per aanvullende nota bijgebrachte medische en psychologische stukken kan zulks

evenmin worden afgeleid. De loutere bevestiging door haar psycholoog op 8 januari 2026 dat de bevindingen uit voormeld rapport d.d. 25/08/2025 nog steeds actueel zijn, werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen betreffende dit rapport. Ook waar in de overige bijgebrachte stukken gewag wordt gemaakt van verschillende psychische symptomen/aandoeningen, dient te worden vastgesteld dat uit de stukken echter niet blijkt in welke mate deze vaststellingen gebaseerd zijn op de eigen verklaringen van verzoekende partij dan wel op diepgaand onderzoek. Evenmin wordt in de stukken *in concreto* en op gedegen wijze aangegeven of aangetoond waar, op welke wijze of in welke mate de vermelde gezondheidsproblemen van verzoekende partij een deelname aan het persoonlijk onderhoud zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt.

Waar verzoekende partij nog lijkt te stellen dat in de bestreden beslissing foutief aangegeven wordt dat zij geen documenten bijbracht aangaande haar medische toestand en dat ook haar advocaat hier niets over gezegd zou hebben aan het einde van het persoonlijk onderhoud, bemerkt de Raad vooreerst dat er in de motivering van de bestreden beslissing wel degelijk wordt verwezen naar de overige medische documenten zoals neergelegd door verzoekende partij vóór het nemen van de bestreden beslissing, doch gemotiveerd wordt dat ook uit deze documenten niet kan blijken dat verzoekende partij niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van haar procedure internationale bescherming. Verder wordt in de bestreden beslissing op correcte wijze gesteld dat de op het persoonlijk onderhoud aanwezige advocaat geen opmerking maakte aangaande de mogelijkheid van verzoekende partij tot deelname aan het persoonlijk onderhoud omwille van haar gezondheidsproblemen. Haar advocaat maakte wel een opmerking over de mentale toestand van verzoekende partij (notities CGVS, p. 11), doch koppelt deze toestand geenszins aan de eventuele nood aan steunmaatregelen in hoofde van verzoekende partij. De advocaat meende dat de door verzoekende partij afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud "*geloofwaardig en gedetailleerd*" waren (notities CGVS, p. 11).

Verder kan *an sich* worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, doch de Raad benadrukt dat, gelet op het voorgaande, *in casu* evenwel niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3^o van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3^o van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3^o van de Vreemdelingenwet te nemen. Verzoekende partij toont evenmin aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan bezwaarlijk voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3^o van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3^o de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 12 oktober 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 12/10/2023 tot 11/10/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 14/12/2023 tot 13/12/2028) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 7; ADET en reispaspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 3 en 5); ‘Eurodac Marked Record’ d.d. 12/08/2024 en ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ d.d. 17/03/2025 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met

belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het thans door verzoekende partij bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) werpt hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief op het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar nota met opmerkingen en aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Waar in het schrijven de moeilijke situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming benadrukt wordt, onderstreept de Raad nog dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Verder erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.6. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Om deze documenten te verkrijgen dienen bepaalde administratieve stappen te worden ondernomen, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 7), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Verder stelt verzoekende partij dat zij in Griekenland voor zover zij weet niet beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) (zie ‘Bijkomende vragen M-status Griekenland’ d.d. 23/09/2024 (administratief dossier, stuk 7, map DVZ); notities CGVS, p. 7-8).

In verband met het AFM merkt de Raad evenwel dat aangenomen kan worden dat verzoekende partij in Griekenland wel degelijk hierover beschikte. Uit de voorliggende informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Uit niets blijkt dat zij ernstige pogingen ondernomen heeft om een AMKA te bekomen. Gevraagd waarom zij geen AMKA had, antwoordde zij louter naast de kwestie door te beginnen over andere documenten die zij wel had (notities CGVS, p. 8). Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidsovereenkomst maar ook een werkbelofte/intentieverklaring volstaat reeds (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij blijft in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.4.7. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en veiligheid tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 8-11), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij kort na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus en *quasi* onmiddellijk nadat zij in het bezit werd gesteld van haar Griekse verblijfsdocumenten Griekenland verliet. Meer bepaald werd haar op 12 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend, verkreeg zij haar Griekse verblijfsdocumenten drie maanden later, rond 15 of 16 januari, en verliet zij diezelfde maand nog Griekenland (notities CGVS, p. 7; verklaring DVZ, vraag 33). Het is dan ook duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet

de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Verder dient te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland wel degelijk over een AFM en liet zij voorts na een AMKA aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland de toegang zou zijn ontzegd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij haar rechten kon doen gelden.

Inzake de door haar aangehaalde moeilijkheden bij het vinden van huisvesting, duidt de Raad erop dat haar verklaringen geenszins blijk geven van ernstige pogingen om haar rechten desbetreffend te doen gelden. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande immers op goede gronden het volgende gemotiveerd: *“Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland, afgezien van de 15 dagen dat u in een jeugdhuis sliep, geen onderdak vond en dat u onder een brug en op straat sliep. U zegt naar hulporganisaties te zijn gegaan, maar zij konden u niet aan onderdak helpen (CGVS, p. 8). U legde in dit verband geen documenten neer om dat aan te tonen. Verder blijkt nergens uit uw verklaringen dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont. De berichten die u neerlegt, waarin u contact heeft met een Griekse advocaat zijn van oktober 2023. Hieruit blijkt dat u een afspraak had om een attest van dakloosheid te krijgen zodat u uw verblijfskaart kon opvragen. Hiermee toont u aan dat u er in slaagde om advies te krijgen van een advocaat om uw documenten in orde te brengen. Verder legt u WhatsApp-berichten neer waarin u vraagt om u te helpen met onderdak en werk. U schrijft in deze berichten dat u gsm-nummers kreeg van een kantoor maar dat ze u niet antwoordden. Dit verklaarde u ook tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 8). Dat deze organisaties niet meteen antwoorden op een Whatsapp-bericht, bewijst niet dat u niet geholpen zou kunnen worden. U toont verder niet aan dat u deze organisaties telefonisch contacteerde of er langs ging en met welke stappen ze u al dan niet konden helpen.”*

Evenmin ondernam zij doortastende pogingen om werk te vinden in Griekenland. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent met recht op het volgende gewezen: *“Waar u aanhaalde moeite te hebben gehad met het vinden van werk wordt opgemerkt dat u ook hier geen bewijs van neerlegde. U stelde dat u vijf dagen kon werken in de bouw en daarna geen werk meer vond. U vroeg aan andere Arabieren om werk en onderdak maar u had geen geld om hen te betalen (CGVS, p. 8). U ging langs bij restaurants en winkels maar vond geen werk (CGVS, p. 9). U ondernam geen verdere stappen om werk te vinden. Hoewel de omstandigheden niet ideaal waren, blijkt uit deze verklaringen dat u er tijdens uw korte verblijf in Griekenland wel in slaagde om tijdelijk te werken. U legt ook documenten neer waaruit blijkt dat u informatie had over hulporganisaties die u konden helpen aan voedsel en wasmogelijkheden. Er kan aldus niet worden aangenomen dat u in Griekenland de toegang tot tewerkstelling of huisvesting ontzegd werd of dat uw rechten in dit opzicht niet gerespecteerd werden.”*

Ook met betrekking tot het beweerde gebrek aan medische zorg in Griekenland overtuigen haar verklaringen allerminst. Immers kan aan haar verklaring dat zij naar het ziekenhuis ging maar er niet geholpen werd omdat zij de taal niet kent en geen tolk kon betalen (notities CGVS, p. 9) geen enkel geloof worden gehecht. Uit de door haar bijgebrachte medische documenten (administratief dossier, stuk 6, map documenten, doc. 6) blijkt namelijk dat zij in Griekenland wel degelijk in een ziekenhuis, op een psychiatrische afdeling, verbleven heeft. Verder verklaarde zij nog dat zij de medicatie bij de apotheek niet kon betalen (notities CGVS, p. 8-9), doch hiermee toont zij niet concreet aan dat haar mogelijkheden of beperkingen om in dit verband haar rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Dient inzake haar beweerde gebrek aan toegang tot de gezondheidszorg tevens te worden herhaald dat verzoekende partij naliel om een AMKA aan te vragen en te activeren, waarmee zij toegang krijgt tot de gezondheidszorg. Evenmin toont zij aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om een AMKA aan te vragen of te activeren. Daarenboven blijkt uit de voorliggende informatie dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare

instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-50; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

Wat betreft daarnaast nog de door haar aangehaalde incidenten waarbij zij geschopt werd toen zij sliep onder de brug (notities CGVS, p. 10), volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze hierover het volgende motiveert: *“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten waarbij u geschopt werd toen u sliep onder de brug (CGVS, p. 10), moet worden opgemerkt dat deze situatie, hoewel verwerpelijk, niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (CGVS, p. 10), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”*

2.4.8. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In haar verzoekschrift en aanvullende nota wijst verzoekende partij op haar medische en psychische gezondheidstoestand, in het bijzonder haar epilepsie en psychische problemen, doch de Raad stelt vast dat uit de voorgelegde medische/psychologische stukken niet kan blijken dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit de stukken blijkt dat zij medisch en psychologisch wordt opgevolgd, dat zij epileptische aanvallen heeft (ongeveer twee keer per jaar) en dat zij hiervoor medicatie neemt. Verder wordt in de attesten een opsomming gegeven van de psychische symptomen waarmee verzoekende partij zou kampen, doch kan uit de bijgebrachte attesten niet worden afgeleid in welke mate deze vaststellingen zijn gebaseerd op haar eigen verklaringen dan wel op diepgaand onderzoek. Waar in het psychologisch rapport d.d. 25/08/2025 – waarvan de bevindingen nog steeds actueel zijn volgens haar psycholoog – wordt vastgesteld dat zij zou lijden aan een ernstige depressie en een posttraumatische stressstoornis, blijkt uit het attest niet dat er daadwerkelijk een diagnose werd gesteld na diepgaand onderzoek. Uit het attest blijkt dat er slechts drie consultaties plaatsvonden waarbij een eerder summier onderzoek lijkt te hebben plaatsgevonden. In de bijgebrachte medische en psychologische attesten wordt voorts nergens enige concrete toelichting gegeven omtrent de eventuele impact van de erin beschreven medische/psychische problemen op het zelfstandig functioneren van verzoekende partij. Uit de attesten kan niet worden afgeleid dat de gezondheidstoestand van verzoekende partij van die aard en/of ernst is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben voor haar zelfredzaamheid en autonomie. Evenmin kan zulks worden afgeleid uit de eigen verklaringen van verzoekende partij. Zij verklaarde dat zij “soms” een epileptische aanval heeft alsook kampt met psychische problemen, al van toen zij nog in Gaza verbleef (zie notities CGVS, p. 5; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; verklaring DVZ, vraag 29; ‘Bijkomende vragen M-status Griekenland’ (*ibid.*)), doch kan uit haar verklaringen nergens worden afgeleid dat zulks belangrijke negatieve gevolgen zou hebben voor haar zelfstandig functioneren. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift en aanvullende nota dan ook voorhoudt niet in staat te zijn om te werken, dient door de Raad te worden vastgesteld dat dit nergens blijkt uit de neergelegde medische/psychologische stukken noch uit de verklaringen die verzoekende partij aflegde op het Commissariaat-generaal. Uit haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal kan daarentegen worden afgeleid dat zij zichzelf wel degelijk in staat acht om te werken. Immers verklaarde zij dat zij in Griekenland trachtte werk te vinden alsook in België op zoek is naar werk (notitie CGVS, p. 8-10). Daarnaast blijkt tevens dat zij tijdens haar verblijf in Turkije werkzaam was in een bedrijf als verpakker van brood (notities CGVS, p. 10) alsook in Griekenland gedurende vijf dagen in de bouw werkte (notities CGVS, p. 8). Op geen enkel moment werd door haar aangegeven niet te kunnen werken wegens haar gezondheidstoestand. In haar aanvullende nota stelt zij dat zij in België enkele dagen trachtte te werken, doch dat zij hiertoe niet in staat bleek te zijn. Doch brengt zij hieromtrent niet het minste bewijs bij. Dient voorts ook hier te worden opgemerkt dat, hoewel aangenomen kan worden dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, *in casu* niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Ten slotte wordt evenmin aangetoond dat verzoekende partij nood heeft aan zware zorg en/of complexe monitoring die in Griekenland niet beschikbaar zou zijn. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Verzoekende partij regelde haar vertrek uit Gaza zelf (verklaring DVZ, vraag 32) en verbleef vervolgens meer dan een jaar in Turkije waar zij werkte in een bedrijf als verpakker van brood (notities CGVS, p. 6 en 10). Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij tijdens haar kort verblijf in Griekenland gedurende vijf dagen in de bouw werkte (notities CGVS, p. 8). Zij bekam deze job via haar Palestijns netwerk in Griekenland (notities CGVS, p. 9). Ook slaagde zij erin haar verblijfsvergunning (ADET) en reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Tevens dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij na een kort verblijf in Griekenland met de hulp van andere Palestijnen via Italië doorreisde naar Duitsland om aldaar opnieuw een verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities CGVS, p. 11). Nadat haar verzoek geweigerd werd in Duitsland, kwam zij naar België om er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Tevens blijkt dat zij in Griekenland kon rekenen op ondersteuning van haar Palestijns netwerk aldaar, via hetwelk zij een job vond alsook het land kon verlaten. Verzoekende partij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland niet opnieuw (tijdelijk) op dit netwerk een beroep zou kunnen doen, mocht dit nodig blijken te zijn.

2.4.9. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigde van internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.10. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.11. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.12. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.13. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-11) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijns paspoort (*ibid.*, doc. 1) biedt louter een indicatie van haar identiteit, nationaliteit en herkomst. Haar UNRWA-kaart (*ibid.*, doc. 2) heeft betrekking op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staat los van haar situatie in Griekenland. Haar Griekse verblijfstitel (ADET), Grieks paspoort, asielzoekerskaart, documenten over het toekennen van haar verblijfskaart, WhatsApp berichten met haar Griekse advocaat en naar hulporganisaties en informatie over voedselhulp in Griekenland (*ibid.*, docs. 3-5, 7 en 9-11) hebben betrekking op haar situatie in Griekenland en de documenten die zij aldaar verkreeg als begunstigde van internationale bescherming, hetgeen hierboven reeds omstandig werd besproken. De door haar bijgebrachte medische documenten (*ibid.*, doc. 6) werden eveneens *supra* reeds besproken. Ten slotte legt zij nog de negatieve beslissing van de Duitse asielinstantie neer (*ibid.*, doc. 8), waarmee evenmin op enerlei wijze afbreuk gedaan wordt aan bovenstaande beoordeling.

2.4.14. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.15. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT